

ХТО НА ФОТО?

Не розумію, як ти потрапив на таке старе фото.

Звідки ти взяв,
що це я?

Може, це якийсь Славослав чи Миромир! Чи взагалі Едік!

Що це за Едік?

А може, все навпаки
І це ти не Матвій?

Дурня! Я — це я!

Та жартую...

Бачу, шановні, ви дуже хочете поговорити? То прошу до дошки!

Будь ласка, розкажи нам домашнє завдання!

Що?.. Е-е-е... Яке ще завдання?

Те, що я задавав, Матвію.

А може, я, цей... Ніякий не Матвію!

А хто?

А може, я... Наполеон!

І відколи це ти Наполеон?!

Із самого ранку!

Ви ж домашку Матвію задавали, а не Наполеону, еге ж? То до чого тут я?

Справді, Наполеону я домашку не давав...

Нічого не ясно...

Але мені не платять, щоб я в такому розбивався!

Наполеоне, сідай. Відповідатиме Нічниця.

Це як так?!

А що, так можна було?!

Я теж так хотіти! Я тепер бути Гриша!

Матвію! Що ти в біса чудиш?!

Не вірю, що таке прокатило! Та я ж геній!

Не знаю ніякого Матвія!
Я — Наполеон!

Тепер усе буде інакше.

Наполеон! Ти вже брати десерт!

Який іще Наполеон?
Я Цезар! А Цезар
десерта не брати,
ти-ти.

Цезарю! Мені сказали,
що це ти розбив вікно?!

Ох уже цей
Цезар! Вічно він
усе розбиває!
Ви йому вуха
повідривайте!
А я тут ні до чого!
Я Олександр!

Олександр! Де сірники? Ти їх приніс?

Може, Олександр і
приніс, але я — Леонід.
Не вплутуйте мене у
ваші мутні справи.

Це просто бімба! І як я раніше
до такого не допетрав?!

МАМЦЯ ПРОТИ

Мамвію! Що в тебе за безлад?!
Прибери, будь ласка, в кімнаті.

Який Мамвію?! Відсьогодні
я не Мамвію. А Цезар!

Ну гаразд, але, прошу,
прибери в кімнаті.

А чому це я, Цезар, маю прибирати
в кімнаті якогось Мамвію? Нехай
він і прибирає, хі-хі!

А, так от
звідки Вітер Віє...

Геї! Так
не чесно...

Гаразд, спробуймо
інакше... СИНУ,
прибери в кімнаті.
Чи, може, ти вже
й не син мені?

Навіщо взагалі весь час прибирати?

Кімната має бути
красива й охайна.

А у мене свій стиль —
«навіжений хаотизм»!

Бруд — це рай для
мікробів. От
захворієш, і в тебе
повідпадають вуха...

Відпадуть — приклеїмо!

Інколи хочеться тобі ці
вуха самі повідривати...
Усе одно ти нікого ніколи
не слухаєш...

Що-що?!
Мої вушка
почули щось
про домашнє
насильство?

Ні-ні,
любчику...
Твоїм вушкам
здалося.

Спокій та рівновага, Уляно,
спокій та рівновага...

